

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 173

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 29 iulie 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
146.	— Lege privind taxele judiciare de timbru	1-6
454.	— Decret pentru promulgarea Legii privind taxele judiciare de timbru	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 71 din 15 aprilie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă		7-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind taxele judiciare de timbru

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, precum și cererile adresate Ministerului Justiției și Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sunt supuse taxelor judiciare de timbru, prevăzute în prezenta lege, și se taxează în mod diferențiat, după cum obiectul acestora este sau nu evaluabil în bani, cu excepțiile prevăzute de lege.

Art. 2. — (1) Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel:

- a) până la valoarea de 100.000 lei 5.000 lei;
- b) între 100.000 lei și 1.000.000 lei 5.000 lei + 10% pentru ce depășește 100.000 lei;
- c) între 1.000.000 lei și 10.000.000 lei 95.000 lei + 8% pentru ce depășește 1.000.000 lei;

- d) între 10.000.000 lei și 50.000.000 lei 815.000 lei + 6% pentru ce depășește 10.000.000 lei;
- e) între 50.000.000 lei și 100.000.000 lei 3.215.000 lei + 4% pentru ce depășește 50.000.000 lei;
- f) între 100.000.000 lei și 500.000.000 lei 5.215.000 lei + 2% pentru ce depășește 100.000.000 lei;
- g) peste 500.000.000 lei 13.215.000 lei + 1% pentru ce depășește 500.000.000 lei.

(2) În cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite. Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de 500.000 lei, indiferent de valoarea contestată.

(3) Valoarea la care se calculează taxa de timbru este cea declarată în acțiune sau în cerere. Dacă această valoare este contestată sau apreciată de instanță ca derizorie, evaluarea se va face potrivit normelor metodologice prevăzute la art. 28 alin. (2) din prezenta lege.

Art. 3. — Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel:

a) cereri pentru constatarea existenței sau neexistenței unui drept, făcute în cadrul art. 111 din Codul de procedură civilă 50.000 lei;

b) cereri care privesc dreptul de folosință a locuințelor sau a unor încăperi, nelegate de plata anumitor sume de bani, precum și cereri de ordonanță președințială al căror obiect nu este evaluabil în bani 25.000 lei;

c) cereri pentru stabilirea calității de moștenitor, a masei succesoriale, cereri de raport, cereri de reducere a liberalităților și cereri de partaj 50.000 lei.

Separat de această taxă, dacă părțile contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărirea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor de mai sus, taxa judiciară de timbru se datorează de titularul cererii la valoarea contestată;

d) cereri de recuzare în materie civilă 10.000 lei;

e) cereri de suspendare a executării silite, inclusiv a executării vremelnice, precum și cereri în legătură cu măsurile asigurătorii 25.000 lei;

f) cereri de perimare și cereri pentru eliberarea ordonanței de adjudecare 25.000 lei;

g) contestații în anulare 25.000 lei;

h) cereri de revizuire 25.000 lei;

i) acțiuni în grănițuire, în cazul în care nu cuprind și revendicarea unei porțiuni de teren 50.000 lei.

În ipoteza în care se revendică și o porțiune de teren, se va adăuga și taxa corespunzătoare valorii suprafeței revendicate;

j) acțiuni posesorii și cereri care au ca obiect servituți 50.000 lei;

k) cereri de strămutare în materie civilă 10.000 lei;

l) cereri pentru investirea cu formulă executorie a hotărârilor judecătorești pronunțate în țară sau în alte țări și a oricăror alte hotărâri sau înscrisuri prevăzute de lege, care nu sunt executorii potrivit legii 10.000 lei;

m) cereri introduse de cei vătămăți în drepturile lor printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al unei autorități administrative de a le rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege:

— cererea pentru anularea actului sau, după caz, recunoașterea dreptului pretins, precum și pentru eliberarea unui certificat, unei adeverințe sau oricărui alt înscris 10.000 lei;

— cerere cu caracter patrimonial, prin care se solicită și repararea pagubelor suferite — 10% din valoarea pretinsă, dar nu mai mult de 100.000 lei;

n) cereri pentru refacerea înscrisurilor și a hotărârilor dispărute, precum și cereri de repunere în termen 10.000 lei;

o) cereri pentru încuviințarea executării silite 25.000 lei;

p) cereri privind instituirea de măsuri asigurătorii asupra navelor și aeronavelor 1.000.000 lei;

r) cereri de asistență judiciară, formulate de autoritățile străine, dacă prin convenții internaționale sau pe bază de reciprocitate nu s-a stabilit că asistența judiciară internațională se efectuează gratuit:

— înmânarea de acte judiciare sau extrajudiciare 100.000 lei;

— efectuarea de comisii rogatorii 200.000 lei;

s) cereri de înființare a poprii 25.000 lei;

ș) cereri pentru repunerea pe rol, când suspendarea judecării se datorează părților — 50% din taxa judiciară de timbru pentru cererea sau acțiunea a cărei judecare a fost suspendată;

t) cereri pentru eliberarea de către instanțele judecătorești de copii de pe hotărârile judecătorești, cu mențiunea că sunt definitive sau irevocabile 5.000 lei;

ț) cereri pentru legalizarea de copii de pe înscrisurile aflate la dosar, pentru fiecare exemplar de copie în parte 2.000 lei/pagină;

u) notificările și somațiile comunicate prin executorii judecătorești, de fiecare comunicare 10.000 lei;

v) cereri adresate Ministerului Justiției pentru supralegalizarea înscrisurilor sau copiilor de pe înscrisuri, destinate a fi utilizate în străinătate 2.000 lei;

x) cereri adresate Ministerului Justiției pentru autorizarea traducătorilor și interpreților 50.000 lei.

Art. 4. — Cererile pentru acordarea personalității juridice, pentru autorizarea funcționării și pentru înregistrarea unor persoane juridice se taxează după cum urmează:

a) cereri pentru înregistrarea partidelor politice 100.000 lei;

b) cereri pentru acordarea personalității juridice asociațiilor fără scop lucrativ, fundațiilor, uniunilor și federațiilor de persoane juridice fără scop lucrativ, precum și pentru modificarea actelor constitutive ale acestora 50.000 lei.

Art. 5. — Cererile formulate în domeniul drepturilor de autor și de inventator se taxează după cum urmează:

a) cereri pentru recunoașterea dreptului de autor și a celor conexe, pentru constatarea încălcării acestora și repararea prejudiciilor, inclusiv plata drepturilor de autor și a sumelor convenite pentru opere de artă, precum și pentru luarea de măsuri în scopul prevenirii producerii unor pagube iminente sau pentru asigurarea reparării acestora 100.000 lei;

b) cereri pentru recunoașterea calității de inventator, de titular de brevet, a drepturilor născute din brevetul de invenție, din contractele de cesiune și licență, inclusiv drepturile patrimoniale ale inventatorului 100.000 lei.

Art. 6. — Cererile neevaluabile în bani, în materie comercială, se taxează după cum urmează:

a) cereri pentru înregistrarea sau autorizarea societăților comerciale, precum și pentru modificarea actelor constitutive ale acestora, cereri pentru excluderea unui asociat, precum și cereri de dizolvare și lichidare a unei societăți comerciale 100.000 lei;

b) cereri pentru lichidarea poziției dominante a unui agent economic 100.000 lei;

c) acțiuni, cereri și contestații introduse în temeiul Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării și lichidării judiciare 100.000 lei;

d) cereri pentru contestarea devizului lucrărilor reglementate de art. 67 alin. 3 din Legea nr. 26/1996 (Codul silvic) 50.000 lei.

Art. 7. — Taxele judiciare de timbru pentru unele acțiuni și cereri referitoare la raporturile de familie sunt următoarele:

a) pentru cererea de divorț întemeiată pe art. 38 alin. 1 și 2 din Codul familiei 100.000 lei;

b) pentru cererea de divorț întemeiată pe art. 38 alin. 3 din Codul familiei, precum și în cazul în care reclamantul nu realizează venituri sau acestea sunt inferioare salariului minim brut pe țară 20.000 lei;

c) pentru cererile de stabilire a locuinței minorilor, formulate potrivit art. 100 alin. 3 din Codul familiei, pentru cererea de încredințare a copiilor minori, introdusă separat de acțiunea de divorț, pentru cererile de reîncredințare a copiilor minori ulterior divorțului, pentru acțiunea introdusă

de un părinte care a recunoscut unul sau mai mulți copii, în scopul purtării numelui său, precum și pentru cererile de încredințare a copiilor minori din afara căsătoriei, formulate potrivit art. 65 din Codul familiei 15.000 lei.

Art. 8. — Cererile formulate potrivit Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 se taxează după cum urmează:

a) cereri pentru soluționarea conflictelor de competență dintre birourile notarilor publici 20.000 lei;

b) plângeri împotriva încheierii de respingere a cererii de îndeplinire a unui act notarial 20.000 lei;

c) cereri pentru supralegalizarea semnăturii și a sigiliului notarului public de către Ministerul Justiției 10.000 lei.

Art. 9. — (1) Transcrierea sau, după caz, întabularea în registrele de publicitate a înstrăinărilor de imobile, pe bază de acte sub semnătură privată, și a ordonanțelor de adjudecare se taxează în funcție de valoarea declarată de părți în act, dar nu mai puțin decât valoarea terenurilor și construcțiilor, avută în vedere la stabilirea impozitelor, astfel:

a) până la 1.000.000 lei 4%, dar nu mai puțin de 10.000 lei;

b) de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei 40.000 lei + 3% pentru suma care depășește 1.000.000 lei;

c) de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei 160.000 lei + 2% pentru suma care depășește 5.000.000 lei;

d) de la 10.000.000 lei la 15.000.000 lei 260.000 lei + 1,5% pentru suma care depășește 10.000.000 lei;

e) peste 15.000.000 lei 335.000 lei + 1% pentru suma care depășește 15.000.000 lei.

(2) Transcrierea, respectiv întabularea dreptului de proprietate asupra activelor imobiliare, definite potrivit legii, vândute de către societățile comerciale cu capital de stat, precum și de fostele cooperative agricole de producție cu ocazia lichidării acestora, se taxează cu 0,02% din prețul activului dobândit.

(3) În cazul actelor autentificate de notarii publici, pentru care s-a perceput taxa de autentificare potrivit legii, nu se mai percepe și taxa de transcriere sau, după caz, de înscriere în registrele de publicitate.

(4) Înscrierea drepturilor reale de garanție (gaj, ipotecă, privilegiu, fidejusiuni reale) se taxează cu 1,5% la cuantumul din creanță garantat, dar nu mai mult de 100.000 lei. Înscrierea mai multor garanții pentru același credit nu poate depăși taxa maximă prevăzută mai sus.

(5) Orice alte transcrieri, înscrieri sau notări în registrele de publicitate a situației juridice a imobilelor, inclusiv radierea drepturilor reale de garanție se taxează cu 10.000 lei.

(6) Acțiunile și cererile prevăzute de Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare și de Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, altele decât cererile de efectuare a operațiunilor de publicitate, se taxează cu 20.000 lei.

Art. 10. — Cererile reconvenționale, cererile de intervenție și de chemare în garanție se taxează după regulile aplicabile cererii sau acțiunii principale.

Art. 11. — (1) Cererile pentru exercitarea căilor ordinare de atac împotriva hotărârilor judecătorești se taxează cu 50% din:

— taxa datorată pentru cererea sau acțiunea neevaluable în bani, soluționată de prima instanță;

— taxa datorată la suma contestată, în cazul cererilor și acțiunilor evaluabile în bani.

(2) Se timbrează cu 10.000 lei cererile pentru exercitarea căilor ordinare de atac împotriva următoarelor hotărâri judecătorești:

— încheierea de scoatere în vânzare a bunurilor în acțiunea de partaj;

— încheierea de suspendare a judecării cauzei;

— hotărârile de declinare a competenței și de dezinvestire;

— hotărârile de anulare a cererii, ca netimbrată sau nesemnată;

— hotărârile prin care s-a respins cererea, ca prematură, inadmisibilă, prescrisă sau pentru autoritate de lucru judecat.

Art. 12. — Cererile în vederea declarării recursului în anulare în cauze civile, adresate Ministerului Justiției sau Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, se taxează cu 20.000 lei.

Art. 13. — Toate celelalte acțiuni și cereri neevaluabile în bani, cu excepția celor scutite de plata taxei judiciare de timbru potrivit legii, se timbrează cu 20.000 lei.

Art. 14. — Când o acțiune are mai multe capete de cerere, cu finalitate diferită, taxa judiciară de timbru se datorează pentru fiecare capăt de cerere în parte, după natura lui, cu excepția cazurilor în care prin lege se prevede altfel.

Art. 15. — Sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la:

a) încheierea, executarea și încetarea contractului individual de muncă, orice drepturi ce decurg din raporturi de muncă, stabilirea impozitului pe salarii, drepturile decurgând din executarea contractelor colective de muncă și cele privind soluționarea conflictelor colective de muncă, precum și executarea hotărârilor pronunțate în aceste litigii;

b) plata muncii membrilor cooperativelor de producție meșteșugărească, de producție mixtă agricolă-meșteșugărească, de invalizi și de prestări de servicii;

c) obligațiile legale și contractuale de întreținere;

d) stabilirea și plata pensiilor, precum și alte drepturi prevăzute prin sistemele de asigurări sociale;

e) stabilirea și plata ajutorului de șomaj, a ajutorului de integrare profesională și a alocației de sprijin, a ajutorului

social, a alocației de stat pentru copii, a drepturilor persoanelor handicapate și a altor forme de protecție socială prevăzute de lege;

f) restituirea de către persoanele fizice și juridice care folosesc personal salariat a sumelor acordate de organul de asigurare cu titlu de pensii și ajutoare sociale celor accidentați în muncă;

g) stabilirea și acordarea despăgubirilor decurgând din condamnarea sau luarea unei măsuri preventive pe nedrept;

h) adopție, constatarea abandonului, ocrotirea minorilor, tutelă, curatelă, interdicție judecătorească, asistența bolnavilor psihic periculoși, precum și la exercitarea de către autoritatea tutelară a atribuțiilor ce îi revin;

i) sancționarea contraveniențelor;

j) protecția consumatorilor, atunci când persoanele fizice și asociațiile pentru protecția consumatorilor au calitatea de reclamant împotriva agenților economici care au prejudiciat drepturile și interesele legitime ale consumatorilor;

k) stabilirea drepturilor persoanelor fizice acționare la societățile comerciale agricole pe acțiuni;

l) valorificarea drepturilor Societății Naționale de Cruce Roșie;

m) amenzile de orice fel;

n) exercitarea drepturilor electorale;

o) cauzele penale, inclusiv despăgubirile civile, materiale și morale, decurgând din acestea;

p) orice alte acțiuni, cereri sau acte de procedură pentru care se prevăd, prin legi speciale, scutiri de taxă judiciară de timbru;

r) cererile introduse de proprietari sau de succesorii acestora pentru restituirea imobilelor preluate abuziv de stat sau de alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989.

Art. 16. — Sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru și contestațiile introduse la curtea de apel împotriva hotărârilor comisiilor constituite în temeiul art. 20 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică.

Art. 17. — Sunt, de asemenea, scutite de taxa judiciară de timbru cererile și acțiunile, inclusiv căile de atac formulate, potrivit legii, de Ministerul Public și de Ministerul Finanțelor, precum și cele formulate de alte instituții publice, când au ca obiect venituri publice.

Art. 18. — (1) Determinarea cuantumului taxelor judiciare de timbru se face de către instanța de judecată, Ministerul Justiției sau, după caz, de către Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(2) Împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru se poate face contestație potrivit dispozițiilor aplicabile în materie fiscală.

(3) Taxa judiciară de timbru pentru contestație este de 2% calculat la suma contestată, dacă, prin legi speciale, nu se prevede altfel. În situația admiterii integrale sau parțiale a contestației, taxa judiciară de timbru se constituie proporțional cu reducerea sumei contestate.

Art. 19. — Taxele judiciare de timbru se plătesc în numerar la unitățile Casei de Economii și Consemnațiuni sau prin ordin de plată, precum și prin aplicarea și anularea de timbre fiscale mobile pentru taxele de până la 30.000 lei.

Art. 20. — (1) Taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat.

(2) Dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii, ori dacă, în cursul procesului, apar elemente care determină o valoare mai mare, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată. În cazul când se micșorează valoarea pretențiilor formulate în acțiune sau în cerere, după ce a fost înregistrată, taxa judiciară de timbru se percepe la valoarea inițială, fără a se ține seama de reducerea ulterioară.

(3) Neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii.

(4) Dacă în momentul înregistrării sale acțiunea sau cererea a fost taxată corespunzător obiectului său inițial, dar a fost modificată ulterior, ea nu va putea fi anulată integral, ci va trebui soluționată, în limitele în care taxa judiciară de timbru s-a plătit în mod legal.

(5) În situația în care instanța judecătorească investită cu soluționarea unei căi de atac constată că în fazele procesuale anterioare taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, va dispune darea în debit la organele financiare.

Art. 21. — (1) Ministerul Finanțelor poate acorda scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor.

(2) Acțiunile și cererile persoanelor care s-au adresat Ministerului Finanțelor pentru obținerea facilităților prevăzute la alin. (1) se vor înregistra la instanță sau la parchet, într-o evidență separată, pentru conservarea drepturilor ce s-ar putea pierde prin trecerea timpului, dar nu li se va da curs până când cei în cauză nu vor prezenta fie dovada obținerii facilităților, fie dovada plății taxei judiciare de timbru datorate.

Art. 22. — Ministerul Finanțelor este abilitat să controleze modul în care se asigură respectarea prevederilor prezentei legi privind stabilirea și plata taxei judiciare de timbru.

Art. 23. — (1) Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, la cererea petiționarului, în următoarele cauze:

- a) când taxa plătită nu era datorată;
- b) când s-a plătit mai mult decât cuantumul legal;
- c) când acțiunea sau cererea rămâne fără obiect în cursul procesului, ca urmare a unor dispoziții legale;
- d) când, în procesul de divorț, părțile au renunțat la judecată ori s-au împăcat;
- e) când contestația la executare a fost admisă, iar hotărârea a rămas irevocabilă.

(2) În cazul prevăzut la lit. d), se restituie jumătate din taxa plătită, iar în cazul prevăzut la lit. e), taxa se restituie proporțional cu admiterea contestației.

(3) Dreptul de a solicita restituirea poate fi exercitat în termen de un an de la data nașterii sale.

(4) Cererea de restituire se adresează instanței judecătorești sau, după caz, parchetului la care s-a introdus acțiunea sau cererea.

Art. 24. — (1) Taxele judiciare de timbru plătite prin aplicarea și anularea de timbre fiscale mobile nu se restituie.

(2) De asemenea, nu se restituie taxele judiciare de timbru plătite pentru cereri și acțiuni anulate ca insuficient timbrate.

Art. 25. — (1) Sumele realizate din încasarea taxelor prevăzute de prezenta lege constituie venituri la bugetul de stat și se cuprind distinct în bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Justiției într-o cotă de 85%, de 10% în cel al Curții Supreme de Justiție și de 5% în bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Public.

(2) Disponibilitățile de la finele anului se vor reporta în anul următor, pentru a fi cheltuite cu aceeași destinație.

(3) Veniturile realizate din taxele judiciare de timbru se vor folosi pentru buna funcționare a instanțelor judecătorești și a parchetelor, a Ministerului Justiției, precum și pentru completarea fondului cheltuielilor de personal pentru magistrați, asimilații acestora și personalul auxiliar, potrivit cu normele emise de Ministerul Justiției, cu avizul Ministerului Finanțelor.

Art. 26. — (1) Sumele provenind din taxele judiciare de timbru plătite pentru activitatea notarială, impozitele încasate din onorariile avocaților și ale notarilor publici constituie venituri la bugetul de stat și se cuprind distinct în bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Justiției, al Curții Supreme de Justiție și al Ministerului Public, în procentele prevăzute la art. 25 alin. (1).

(2) Art. 25 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător și acestor categorii de venituri.

Art. 27. — Ministerul Finanțelor va crea un cont bugetar separat pentru încasarea veniturilor prevăzute la art. 25 și 26 din prezenta lege, pe care îl va comunica Ministerului Justiției, Curții Supreme de Justiție, Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, Uniunii Avocaților din România, Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, Casei de Economii și Consemnațiuni, precum și tuturor băncilor.

Art. 28. — (1) Guvernul este împuternicit ca, în funcție de rata inflației, să actualizeze periodic taxele judiciare de timbru prevăzute de prezenta lege.

(2) Pentru aplicarea prezentei legi, Ministerul Justiției, cu avizul Ministerului Finanțelor, va elabora norme metodologice în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 29. — Taxele judiciare de timbru, achitate sau transmise spre încasare înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, rămân valabile în situația în care eliberarea actului sau prestarea serviciului taxabil are loc după această dată.

Art. 30. — (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

– art. 1 lit. a), art. 3 lit. a), b), c), f), h), i), j) și k), art. 3 lit. e) și g), art. 9, art. 12 și 13 (numai în ce privește acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac la instanțele judecătorești), precum și art. 6 alin. 2 (modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 4/1996) din Decretul nr. 199/1955 asupra taxelor de timbru;

– art. 1–8 și art. 14–16 din Hotărârea Guvernului nr. 1.295/1990 privind taxele de timbru pentru acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, precum și asupra actelor de notariat și serviciilor prestate de acestea, cu modificările ulterioare;

– art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990;

– art. 61 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție;

– cap. I din anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 10/1993 privind actualizarea, în funcție de rata inflației, a unor taxe stabilite în sume fixe pentru serviciile prestate în favoarea unor persoane fizice și juridice, aprobată prin Legea nr. 102/1994;

– art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 37/1995 privind stabilirea taxelor de timbru pentru activitatea notarială, aprobată și modificată prin Legea nr. 105/1995;

– art. 150 alin. (3) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe;

– art. 5 lit. c) din Legea nr. 66/1996 privind reorganizarea Casei de Economii și Consemnațiuni din România în societate bancară pe acțiuni;

– art. 26 lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 888/1996 pentru aprobarea Statutului Casei de Economii și Consemnațiuni;

– art. 69 alin. (2) din Legea locuinței nr. 114/1996;

– orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 1 iulie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 iulie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 24 iulie 1997.
Nr. 146.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind taxele judiciare de timbru

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind taxele judiciare de timbru și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 23 iulie 1997.
Nr. 454.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 71**

din 15 aprilie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Nicolae Popa — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Constantin Burada — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Simulescu Gheorghe împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 8 aprilie 1997, în prezența recurentului, asistat de avocat Aurel Sitaru, și în lipsa celorlalte părți cu care procedura de citare a fost legal îndeplinită, și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 15 aprilie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 131 din 29 octombrie 1996 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de Simulescu Gheorghe în Dosarul nr. 2.889/1995 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă. În motivarea deciziei s-a reținut că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă, Curtea a constatat că prevederile acestui articol sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva acestei decizii Simulescu Gheorghe a declarat recurs, susținând că:

— s-a violat principiul convingerii intime și principiul independenței judecătorilor, deoarece, în realitate, nu s-a judecat excepția, soluția întemeindu-se pe precedentul creat la același nivel de jurisdicție și fără a se verifica dacă completul de fond a fost format din aceiași judecători care au pronunțat și decizia la care se face referire în motivare;

— recursul în anulare formulat de procurorul general este neconstituțional, întrucât instanțele, prin hotărârile pronunțate, nu și-au depășit atribuțiile puterii judecătorești, acționând în baza art. 21 din Constituție, în limitele art. 3 din Codul civil și ale principiului *tempus regit actum*;

— Legea nr. 112/1995, prin conținutul său, este neconstituțională.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece Decizia nr. 131 din 29 octombrie 1996 se fundamentează pe Decizia nr. 96

din 24 septembrie 1996, definitivă, care, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, este obligatorie.

Senatul și Camera Deputaților nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Primul motiv de recurs privind întemeierea soluției pe precedentul judiciar, violându-se astfel principiile întimei convingeri și cel al independenței judecătorilor, este nefondat. Adoptarea acestei soluții se bazează pe dispozițiile art. 145 alin. (2) din Constituție și ale art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii și au putere numai pentru viitor. De asemenea, art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale prevede că aceasta statuează numai asupra problemelor de drept, așa încât o prevedere legală nu poate fi apreciată constituțională într-o cauză și neconstituțională în alta, cât timp legitimitatea sa constituțională se determină prin raportarea acestei prevederi la dispozițiile sau principiile constituționale, astfel cum dispune art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii Curții, în mod întemeiat, la judecata în fond, excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă a fost respinsă ca vădit nefondată. Totodată, nu poate fi primită susținerea că prin referirea la o decizie anterioară, în speță Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, se încalcă principiile întimei convingeri și al independenței judecătorilor, cât timp aceștia au posibilitatea să sesizeze Plenul Curții Constituționale în vederea schimbării practicii, potrivit dispozițiilor art. 26 alin. 2 din regulamentul Curții, care prevede că „În cazul în care completul de 3 judecători sau completul de 5 judecători dorește să se îndepărteze de interpretarea juridică conținută într-o decizie a plenului sau într-o decizie definitivă a unui complet se va adresa plenului acordând termen în cauza pe care o dezbate. Interpretarea dată de plen cu votul majorității judecătorilor este obligatorie pentru completul de judecată“. Cu privire la art. 330¹ din Codul de procedură civilă, Curtea constată însă că prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile acestui articol au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În aceste condiții, urmează a se admite recursul, a se modifica decizia atacată și, pe fond, a se respinge excepția, întrucât, prin instituirea termenului de 6 luni, aceasta a rămas fără obiect.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 12 martie 1997.

Al doilea motiv, prin care se susține că declararea recursului în anulare, pentru depășirea de către instanță a atribuțiilor puterii judecătorești, este neconstituțional, urmează a fi respins. Curtea Constituțională nu poate censura dacă instanțele, prin hotărârile atacate cu recurs în anulare, și-au depășit sau nu atribuțiile puterii judecătorești, aceasta nefiind o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare și de aplicare a legii, care, potrivit practicii constante a Curții, este de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Nici ultimul motiv de recurs referitor la neconstituționalitatea Legii nr. 112/1995 nu este întemeiat. Excepția de

neconstituționalitate invocată de recurent privește exclusiv prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, așa cum rezultă din încheierea de sesizare. Invocarea în recurs și a neconstituționalității Legii nr. 112/1995 este inadmisibilă, deoarece, așa cum s-a statuat în mod constant în practica jurisdicțională a Curții, în conformitate cu prevederile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 și următoarele din Legea nr. 47/1992, o excepție de neconstituționalitate nu poate fi invocată în mod direct în fața Curții Constituționale, ci numai în fața unei instanțe judecătorești.

Față de considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Simulescu Gheorghe și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 15 aprilie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.